

la contra | ENRIC RAMIONET

L'edifici del centre d'empreses del Parc Científic i Tecnològic de la UdG, el dia de la inauguració, el setembre passat. / EUDALD PICAS

El pes de la palla

Probablement som animals socials i éssers tecnològics com diu l'Eudald Carbonell, però els diaris i la televisió s'omplen de sensibilitats més properes a les lletres que a les ciències

Conec en Lluís Torres, literalment, des de la infància. I és per aquesta raó, perquè compartim generació i poble, que sé que exerceix de professor universitari, que ara està passant una llarga temporada a Sheffield i que fa pocs dies, al Parc Tecnològic de la UdG, coordinava l'organització d'una trobada de l'European Network for Composite Reinforcement i d'un grup de treball de la FIB. En ambdues organitzacions hi participen membres de centres de recerca capdavanters i de les principals universitats d'Europa, el Canadà, el Japó i els Estats Units. És per ell, doncs, que he sabut que gent d'arreu del planeta que fa recerca coordinadament va celebrar una de les seves reunions a les nostres terres.

Això, que deu ser una bona notícia en general, no ha esdevingut notícia periòdica i per més que se sigui un lector meticulós i exhaustiu de la premsa, difícilment se n'haurà trobat cap referència. És natural: en Lluís és enginyer d'estructures i en l'actualitat treballa en l'àmbit de l'aplicació dels materials compostos en el reforç del formigó estructural. Ni més ni menys. I ja ens podem imaginar que les

activitats dels que es dediquen a aquestes coses ni desperten gaire expectació ni es reproduïen fàcilment als mitjans. I no obstant això, els resultats dels seus afans diaris tenen una transcendència enorme en la nostra vida.

Al capdavant, de l'anàlisi que fan de les possibilitats constructives en edificis i infraestructures, o de la petjada ecològica dels materials que s'utilitzen, o de la consideració de tots els colors de la seguretat en depèn el futur, la prosperitat, el benestar, la bona direcció de la fletxa del temps, i això deu ser una certesa indiscutible. Probablement som animals socials i éssers tecnològics com diu l'Eudald Carbonell, però els diaris, les ones i la televisió s'omplen des de sensibilitats més properes a les lletres que a les ciències, que participen amb més o menys ímpetu en les lluites pel poder que donen tant de sentit als mitjans de comunicació i que saben recrear les emocions que proporcionen audiència. Però, en general, tenen la raó, la ciència i la tecnologia abandonades.

Reproduïm amb precisió les tragèdies que desencadenen les nostres ineptituds quan s'esfondra un pont o un túnel i tenim una traça immensa per convertir-les en

munició per a la batalla, però l'esforç rigorós i circumspecte que alguns mantenen a diari per evitar-les ja no ens interessa tant. Ens fan més peça els poemes lírics o èpics que les lleis de la termodinàmica. O qui sap, potser el que ens passa és que estem sotmesos a un patró tancat, a unes certes dogmàtiques sobre el que complau la clientela i el que entenem que constitueix la matèria primera dels mitjans i ens ocupa més que procurar explicar el món i reproduir-ne el mapa exacte.

En Lluís em comenta algun episodi col·lateral de la reunió amb els seus col·legues mentre fem el cafè i mantenim el nostre respectiu diari obert damunt la taula. Diu que, de fet, els congressos, les reunions, els simposis o les conferències, ara ja, afortunadament, formen part de la quotidianitat de la vida universitària i que, en àmbits com el seu, estan fets a la discreció. Sap que la tecnologia és un element clau de la nostra societat i que no formi part de l'agenda informativa no sembla que el neguitegi excessivament. No formula cap retret, però em deixa amb la incapacitat de seguir girant les pàgines del diari sense avaluar comparativament el veritable pes de cada notícia.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Contenció

Tinc un amic que em diu: «Cada dia sóc més partidari de la contenció. Miro d'allunyar-me del que entenem per romanticisme, en el sentit de tirar tant la corda que hi hagi el perill que es trenqui per culpa d'un excés de passió i, sobretot, el que em preocupa més és que això es pugui reflectir en el llenguatge, en la manera d'explicar-ho o d'explicar-t'ho. Sóc incapaç de creure'm, a aquestes altures, una novel·la d'amors arravatats, de frases grandiloqüents, d'aquesta mena d'exageracions que no fan sinó malmetre el que de veritat és important.» He pensat en aquest meu amic quan he llegit les últimes paraules pronunciades per aquest senyor anglès que s'ha suïcidat a la manera de la pel·lícula *Mar adentro*. Es pot veure a internet: xucla el líquid d'un vas amb una palla i, a poc a poc, s'adorm. La seva dona s'hi acosta i li diu: «Et puc fer un petó?» «I tant», diu ell. Després, ella l'hi fa, a la galta, i li diu que l'estima. Ell respon: «Jo també. T'estimo tant!» L'última frase és de la dona: «Que tinguis un bon viatge. Un dia o un altre ja et veuré.» Segur que li hauria agradat, un final així, al meu amic. No es tracta pas d'un drama que segueixi un guió, d'una interpretació, d'un lluïment davant la càmera. La situació és prou definitiva, contundent. Quan l'home ha pres la droga ja no hi ha marxa enrere. No hi ha escarafalls ni plors, només aquesta extrema educació formal («et puc fer un petó?»), quasi un ballet. Després, ella li agafa la mà i ell expira. Davant de circumstàncies com aquestes, que són les més extremes, l'ésser humà té una tendència inesgotable cap a l'espectacle. I dic espectacle en el sentit d'exacerbació, de furibunds comiats que són els que es reproduïen en el serials que marquen l'imaginari col·lectiu. Res de tot això. En aquesta escena final hi ha ressons de la contenció de Racine, tan fred; de la gèlida llum de Dreyer; de les ombres clares de Hammershøi; del soterrament de Kierkegaard. Devia ser això el que reclamava el meu amic: el mínim de recursos per explicar el màxim del que ens passa, ens ha passat i ens passarà.

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

ORMETAL

MILLOR AÏLLAMENT, DURABILITAT I MENOR MANTENIMENT

Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA
972 47 61 27 www.ormetal.es

novetat **Stein**

PIQUADRO
WINTER COLLECTION

distribuïdor oficial

Pompeu Fabrà, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 932 / GIRONA

Vine a veure'ns

Pl. Catalunya, 6 - GIRONA
Tel. 972 204 215

- Productes dietètics
- Plantes medicinals
- Productes ecològics
- Cosmètica natural
- Alimentació sana
- Dietètica esportiva

... i lliurant aquest anunci, et regalem un paquet de galetes de cacau amb polifenols

Fontiveri
DIETÈTICA I SALUT

